

Uprizarjanje subjekta: avtobiografske strategije, telesnost in političnost intimnega v sodobnem slovenskem gledališču

Foto Evelin Bizjak

Subjekt se v teh uprizoritvah oblikuje v neposrednem razmerju do telesa, jezika in spomina, hkrati pa v stalnem trenju z institucijami – gledališkimi, izobraževalnimi, kulturnopolitičnimi – ki določajo okvire legitimnega govora, dela in prisotnosti.

V slovenskem gledališkem prostoru se v zadnjem desetletju vse izraziteje pojavljajo avtobiografske uprizoritvene prakse, ki problematizirajo sam temelj reprezentacije subjekta. Premikajo se od posredovanja stabilne, psihološko koherentne identitete ali univerzalne izkušnje k razpiranju pogojev, v katerih subjekt sploh lahko postane viden, slišan in razumljen. Subjekt se v teh uprizoritvah oblikuje v neposrednem razmerju do telesa, jezika in spomina, hkrati pa v stalnem trenju z institucijami – gledališkimi, izobraževalnimi, kulturnopolitičnimi – ki določajo okvire legitimnega govora, dela in prisotnosti. Identiteta se zato kaže kot proces, prepreden z diskurzivnimi normami, ponovitvami in prekinitvami, ki jih uprizoritev naredi vidne prav s tem, ko jih ne poskuša zgladiti.

